

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 181

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑθ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή έτησεις συνδρομῆς προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικόν δραχμαὶ νέαις 12, διὰ δὲ τὸ Ἕξωτερικόν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὄδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Αὐγούστου 1881.

Εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δευτέρας περιόδου του εἰσερχόμενος δὲ Ἀσμοδαῖος, καὶ πάλιν εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἔγκαινέῃ διὰ τῆς αὐτῆς εἰκόνος τοῦ αὐτοῦ ὥροσκόπου καὶ τὸν νέον του δρόμον. Ἐκ τῆς συμπτώσεως ταύτης συνάγει τὰς ἀρίστας ἐλπίδας, διὰ τοῦτος ἀφθονος θὰ πρέψηται αὐτῷ ἡ ὅλη κατὰ τὴν πορείαν του. Οἱ ἡρωὶς τοῦ Ἀσμοδαίου εἶναι ίκανὸς νὰ τέρπη καὶ τοὺς μᾶλλον ἀπαιτητικοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ τῶν ἀπείρων μετακορφώσεων, ἃς παρουσιάζει, ως δικαιοδότης τοῦ θεάτρου τῶν *Moussâr*, διὰ τοῦτος ἐν ῥιπῇ ὁ φύλακος ἐφόρεσε καὶ ἀπέρριψε 49 πρωτεῖς μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς. Σήμερον ἐμφανίζεται ἡμῖν διέρυτιν ἐπὶ βρούς θρικμένεταικώς ἔγκαθιδρυμένος ὑπὸ δυσχερεστέρων δψιν^ο οὐ μόνον δικαιωδῶς φάνεται ἐκπεστῶν ἥπο του ὄψους εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς περισυναγωγῆς ὀλίγων κερμάτων διὰ τοῦ δργάνου του, ἀλλὰ καὶ θητικῶς τεταληπιωρμένος ὑπὸ νόσου καθιστώτης τὸν πάσχοντα ἀδιάφορον πρὸς πάντα τὸν περιστοιχοῦντα γεγονότα, ἀμέτοχον πάσης ἐν τούτων συγκινήσεως, μόνον δὲ εἰς τὸ φορητὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μονομανίκης του ἀφωτιωμένον. Κηδείας ἀγγελίκη προσφιλῶν συμπολιτῶν, θυμάτων τῆς ὀλεθρίας τῇ πόλει αἰσθενεῖται τὸν περικυκλοῦσι· βόμβος περιφέρων συζητήσεων ἐπὶ τῆς ὁφειλομένης προνοίας διὰ τὴν δημοσίευν ὑγείαν ἀντηχεῖ τριγύρω του, καὶ ψαλμῳδίαι ἰερῶν συνοδεύουσιν εἰς τὴν ἐσχάτην κατοικίαν πέραν τρυφερᾶς ὑπάρξεις νεκρωθείσας. Ἀλλ' ὁ ἡρωὶς μας γυρίζει τὸ μηχανικόν του ἐλαττήριον καὶ παίζει τοὺς μεμετρημένους του σκοπούς μὲ τὸ δργκνόν του. "Ισως ἐν τῇ ἀλλοφροσύνῃ, ἡτοι τὸν κρατεῖ, αἱ συγκινητικαὶ τριγύρω του εἰκόνες παριστῶσιν εἰς τὴν φαντασίαν του τὸ θέαμα τοσούτων θηπτομένων

του ἐλπίδων, τοσούτων νεκρωθέντων του ὄνειροπολημάτων καὶ σχεδίων ἀντιπολιτεύσεως, καὶ διὰ τὸ δὲ συγκινεῖται ἡ Ἐκάρη τῆς πολιτικῆς ἀποτυχίας ἐκ τῶν συνήθων δεινῶν τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου καὶ μουρμουρίζει τὸ τραγοῦδίτης ἀνὰ πᾶσαν ὥραν τὸ σπαρακτικὸν τῶν πρωτακούστων ταλαιπωριῶν τῆς ῥχψωδοῦτας τὰς στροφάς.

Πολλὰ ἐλπίζομεν νὰ ἔξιχθῶσι διδάχμυκτα ἐκ τῆς παρούσης ὑγιεινῆς κρίσεως τῆς πόλεως, ἡτοι εἴθε ν' ἀντιπαρέλθῃ ἄνευ πλειοτέρων θυμάτων. Νερό, ἀκόμη νερό, ἔστω τὸ σύνθημα τῶν Ἀθηναίων, διότι ἀνυπολόγιστα ἔσονται τὰ δυτυχήμυκτα εἰς ἡθὲν ἐκτεθῶτιν, ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι δὲν φροντίσωσι νὰ ἐφοδιάσωσι τὴν πόλιν διὰ φθόνων καὶ καθηρῶν ὑδάτων. Σήμερον, διποτός ἔχει ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, εἰναι ἀληθὲς κάτερογον ἐπὶ τέσσαρκς μῆνας τοῦ ἔτους, μολονότι ἡ κουφότης ἡμῶν δὲν πάντας ἔξυμνοῦται τὰς μεγάλας δῆθεν προσόδους τῆς πρωτευούσης, διότι κατὰ τὰ τελευταῖς ἔτη ἐκτίσθησάν τινα μέγαρο, καὶ ἀνεγείρονται τὸ θέρος τινὰ ξύλινα θέατρα. Διὰ τὸν σπουδαῖον παρακτηρητὴν αἱ Ἀθηναὶ ἀπ' ἐναντίας ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὁ πισθιδρόμητον, διότι τὰ κυριώτατα στοιχεῖα τῆς εὐζωΐκης καὶ τῆς ὑγείας, ἡτοι τὸ ὕδωρ καὶ ἡ καθηριότης, οὐσιωδῶς ἐμειώθησαν κατὰ τὴν τελευταῖς εἰκοσαετίαν. Η πόλις τῶν Ἀθηνῶν σύστημα σπουδαῖον ὑπονόμων δὲν ἔχει, ὑπήρεσίν σπουδαίαν καθαριότητος δὲν ἔχει, νερὸν δὲν ἔχει, τί λοιπὸν ἔχει; "Ο, τι ἔχει καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ. Καινὴ καὶ μωρὰν ἐπίδειξιν, διὰ τῆς εὐχαριστεῖται ἡ ἔθνική μας ματαιότης καὶ δίδεται ἀφορμὴ εἰς

τοὺς ἐπεικίνους ξένων τινῶν ἐπιπολχίων ή ἐπειτιώντων τὸ παράσημον.

Ἄλλα μία τῶν μεγάλων στερήσεων τῶν Ἀθηναίων εἶναι ἡ ἔλλειψις ακταλλήλου περιπέτου καὶ μέρους διὰ τὴν ακθημεριήν αὐτῶν ἀναψυχὴν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Τὰ θερικὰ καὶ κεκονικάνεντα Πετήσια καὶ Παριλίσσια εἶναι ἀνάξια λόγου. Ἡ Φαληρικὴ παραλία θάξη ἔχῃ πάντοτε τὴν ἀξίαν της διὰ τοὺς ποιοῦντας χρῆσιν θαλασσίων λουτρῶν, ἔχει δύμας παντελῆ καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀδιόρθωτον ἔλλειψιν φυτείχει. Τοιχύτης ἀπ' ἐναντίκεις δὲν στερεῖται ἡ μεταξὺ τοῦ Πεντελικοῦ καὶ Τατοίου ὁραῖς κοιλάς, ἀλλὰ κατέται αὐτὴ πολὺ τῆς πόλεως μακράν, καὶ τούτου ἔνεκκ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ ακθημεριὸν ἀναψυκτικὸν τῶν Ἀθηναίων ἐνδικίτημα. Καταλληλοτάτην πρὸς τοῦτο νομίζομεν τὴν γραφικωτάτην καὶ ίστορικὴν θέσιν τοῦ Δαφνίου καὶ τῶν πέριξ, τὸ ποιητικὸν ἐκεῖνο ἀναχωρητήριον τῶν Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ παρακείμενοι ακτάφυτοι λόφοι εὔκολως δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τερψιθύμουν ἀναπκυτήριον ὑπὸ τὰς μαγικὰς χεῖρας ἐμπείρου εἰς τὰ τοιαῦτα εὐρωπαῖου καλλιτέχνου. Βέις ίπποσιδηρόδρομος δύναται νὰ μεταφέρῃ τοὺς πολλοὺς ἐκεῖ εἰς μέρος ὑψηλόν, σύσκιον, μὲ ἀπαρχάμιλλον πανταχόθεν θέσιν καὶ μὲ δῆδωρ ἔξιστον. Τοιοῦτον ἔργον ἥθελεν εἰσθιει πραγματικὴ διὰ τὴν πρωτεύουσαν πρόοδος. Θάξη πανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ξυδεύτες

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τύπος ἑλληνικῆς συζητήσεως τῶν ἀρμοδίων ἐν ὥρᾳ κρίσιμῳ: Ὁ ἀξιέπεινος καὶ μεστὸς ζέλους ακθηγητὴς κ. Κ. Δηλιγιάννης ἰσχυρίζεται, διὰ ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ ὅδῳ τὰ βακτηρίδια ἐκεῖνα, ἀτινα καὶ μόνα γεννῶσι τὸν τύφον· οἱ καὶ ίκτροσύνεδροι καὶ οἱ κληθέντες ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου νὰ ἔστετωσι τὸ δῆδωρ μικροσκοπικῶς καὶ χημικῶς δὲν ἀνακαλύπτουν τίποτε καὶ κηρύττουσι μῆθον τὰς ὑποφίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ κόσμος περιμένει νὰ μάθῃ ποῦ θάξη ἀπολήξῃ η ἐπιστημονικὴ διεφωνία τῶν κυρίων αὐτῶν, οἵτινες μισθοδοτοῦνται δληγὸν τῶν τὴν ζωὴν εἰς δημοσίες θέσεις διὰ νὰ μᾶς ἀποδειχθῶσιν ἀχρηστοῖς τὴν μίκην καὶ μόνην στιγμήν, καθ' ἣν τοὺς ἔχεις ζόμεθα..... ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ διετάσσεται ὁ ακθηρισμὸς τῆς Δεξαμενῆς καὶ ἡ ἀποτροπὴ τῶν ὑδάτων, ἐκλείπει τὸ ὑπὸ συζητητινὸν δῆδωρ, καὶ μένει ἵλαστος μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴν γνώμην του καὶ διάστημας μὲ τὸ αὐτὸ τοξότος περὶ τῆς ἀληθείας, εἰς δὲ καὶ πρότερον. Ιδοὺ τύπος ἑλληνικῆς συζητήσεως τῶν ἀρμοδίων.

Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῷ Αἰώνει τῆς σκηνῆς,

ἥτις προεκάλεσε τὴν κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χαροκλέμπους Χριστοπούλου ἀκατονόματον διαχωριζόντα τῶν ἀστυνομικῶν ὄργάνων. Οὐδὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις τοῦ κ. Φιλήμονος, αἵτινες συνοψίζουσιν ἀκριβέστατα τὸ ακθεστώς. Ἀληθῶς τις δύναται ν' ἔργηται τὴν δρθότητα τῆς παρατηρήσεως τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰώνος, διὰ τοῦτο εἰς τοιαῦτα εἶναι ἔκτειθειμένος, ἀνευ οὐδὲνδε λόγου ἀλλως, εἰς γηραιός καὶ εὐπρεπῆς πρόσωπο; τὰς πρώτας ακθεές της θέσεις ἐν τῷ Τόπῳ, ἔκχοστος δύναται νὰ ἔκτιμητῇρη δόποιν ἔχει ἀξίαν ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ πολίτου ἐν Ἑλλάδι. Ἐδύνατο δύμας διανάδελφος νὰ προσθέσῃ καὶ τοῦτο, διὰ βεβίως καὶ ἀνυπερθέτως ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει οὐδέποτε ἡ τουρκικὴ ἔξουσίας ἥθελεν ἐκτραπῆ εἰς τοιαῦτα κατ' ἀνδρὸς τῆς κοινωνίης θέσεως τοῦ κ. Χριστοπούλου. Εἰς τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο ἔλει μαζίλον ν' ἀσχοληθῇ, προκειμένου περὶ τῆς προστηρήσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἡ ἐὰν θάξη ἀφομοιωθῶσιν αὐταὶ κατὰ τὸν δεῖνα ἡ τὸν ἀλλον τύπον πρὸς τὸ διέπον τὴν Ἑλλάδαν ἀξιοπρεπὲς σύστημα, διὰ τοῦτο τόσον δικαιίας ἀγανακτήσεως τόσον δρθῶς περιέγραψεν.

Kedros

Κύριε συντάκτα τοῦ Ασμοδαίου.

"Ηθελεν νὰ ἥμην δμολογιοῦχος τῶν ἑλληνικῶν δχνείων, ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ μάχετε: Αἱ δμολογίκι τῶν δημοσίων ἐν γένει δχνείων διὰ σφραγιστῆρος φέρουσαι ἔκτετυπωμένην τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ, μόνον σύμβολον γνησιότητος ἔχουσι τὴν ἴδιοχειρὸν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Ο τοιοῦτον κύρος καὶ ἔγγυησιν χορηγῶν εἰς τὰς δμολογίκις τοῦ τελευτείου δχνείου, κατὰ τὰς ἡμέρας τεύτης, ἐπὶ τῇ ἴδιᾳ του δμολογίχ, ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῶν ὑπὸ ἀριθ. 958 τοῦ 1881 καὶ ἀριθ. 1893 τοῦ 1880 ἀποφέπειν ἀραξιόχρεως, ἀράξιος πάσης πλοτεως καὶ ἀπηλλαγμένος πάσης καταδιώξεως. Ποτὸν νὰ πιστεύῃ τὸ ἐνδικρεόμενον κοινόν; Τὰς τελεστίδίκους καὶ δριστικὰς ἀποφάσεις, ἡ τὴν ἔκτιμησιν τῆς κυρενήσεως; "Ἔχουμεν λοιπὸν ἐπαληθευτὰς τῶν δημοσίων χρεῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἀλλούς ἐν ἀπαγορεύσει, ἀλλούς δικτελοῦντας ὑπὸ ακτηγορίαν δταν διωρίσθησαν καὶ ἀπαλλαγέντας τεύτης ἀφοῦ καὶ διότι διωρίσθησαν! Καὶ τὰς ὑπογραφάς των εἰς τὰς δμολογίκις! Πῶς σᾶς φάνεται;

ΟΙΠΙΤΖ

